

APMEŽOSIM

izcirtumus un lauksaimniecībai nepiemērotās zemes

Tekošā gada darbs mūsu atjaunotā valstī spilgti iezīmējis tautas saimnieciskās labklājības nostiprināšanu. Arī meža dienās, kuŗās vienotā darbā piedalās visi pilsoņi, jāturpina šis saimnieciskais labklājības nostiprināšanas darbs

Mežs ir mūsu zemes lielākā dabas bagātība un arī krāšņums. Nav otras tādas dabas bagātības, kas tik viegli izmantojama un kuŗas krājumi pie saprātīgas izmantošanas un kopšanas pat nesamazinājas, bet pieaug kā vairuma tā vērtības ziņā. Tomēr — mežs ir arī tāda dabas bagātība, kuŗu pie neapzinīgas rīcības var ļoti ātri izšķiest. Tādēļ gudri dara tie, kas — parādot cieņu bijušo paaudžu gādībai un apzinoties atbildības pienākumu pret nākošām paaudzēm — apsaimnieko mežu, šo dabas doto un tēvu tēvu mums saglabāto mantojumu tā, lai tas ir par labklājības avotu netikai tagad, bet arī nākotnei

Pienākums, kas visus mūs sauc kopējā valsts saimnieciskās labklājības veicināšanas darbā, jo sevišķi aicina tos, kuŗu rīcībā un īpašumā ir jau kāds meža nogabals. Ja zemi kopjot un gaidot no tās bagatīgu graudu ražu, ir jāaŗ un jāsej katru gadu, tad daudz vieglāk ir sēt par simtiem gadiem reizi — lai nocirstā meža vietā zaļotu atkal jauna audze

Apmežošanas darbi, kuŗiem agrāko gadu meža dienās bija piegriezta vēl samērā maza vēriba, turpmāk neatliekami būs jāpaplašina, jo šogad kad tirgus apstākļi bij ļoti labvēlīgi meža izvērtēšanai, lauku saimniecībās ir izcirstas jo prāvas meža platības. Tādēļ, lai katrs apzinīgs saimnieks, ja tas arī turpmāk grib redzēt mežu zaļojam un nodrošināt saviem pēcnācējiem tādus pašus labumus, kādus tas šogad no meža guvis, lai iegaumē, ka izcirtumu apmežošana nav nekāds jauns, atsevišķs darbs, bet gan meža izmantošanas darba nepieciešams noslēgums. Nav pareizi domāt, ka meža izmantošana izbeidzas ar meža nociršanu un naudas saņemšanu. Kā zemkopis no lauku ražas labākos graudus pataupa nākošai sējai, tāpat arī meža saimniekam no gūtās meža ražas ienākumiem jādod daļa atpakaļ meža pastāvības uzturēšanai, un darbs uzskatāms par veiktu tikai pēc jauna meža ieaudzēšanas izcirstā vietā. Tā rīkojoties katrs meža īpašnieks būs apliecinājis, ka viņš nav vienas dienas saimnieks, kas neprot saglabāt savu iegūto mantojumu

Arī tiem zemes īpašniekiem, kam vēl nav sava meža, jāpadomā par dažiem neauglīgākiem zemes gabaliem savā saimniecībā. Tur jāaudzē mežs, jo mežs ir droša labklājības ķīla nākotnei!

Iesākot neauglīgāko zemju apmežošanu lauku saimniecībās, tomēr jāparedz saimniecības izveidošanās gaita netikai tuvākos gados, bet arī tālākā nākotnē. Jāparedz un jānosaka paliekošās vietas un attiecīgās platības — augļu dārziem, tīrumiem, pļavām, ganībām, mežam u. c. Izlemjoties par šiem katras saimniecības labklājības nostiprināšanā tik svarīgiem jautājumiem, neviens vērtīgs padoms nebūs par daudz — tādēļ vairāk kā līdz šim palīgā pieaicināmi agronomiskie darbinieki

Kad rūpīgi pārdomājot piemērota vieta saimniecībā ierādīta arī mežam, tad savukārt jāizlemjas par augsnes un saimniecības apstākļiem piemērotāko koku sugu un tās ieaudzēšanas paņēmieniem. Šai ziņā atkal nebūs lieks mežkopja padoms un Mežu departamenta atbalsts mežsaimniecības veicināšanā

Izmantojot meža audzēšanai katru brīvo zemes gabalu mūsu lauku saimniecībās, mēs celsim ne tikai savu turību, bet arī valsts labklājību

Ši gada meža dienās, no 21. aprīļa līdz 23. maijam, apmežosim izcirtumus un lauksaimniecībai nepiemērotās zemes!

1937

Meža dienu centrālā komiteja